

SÍŤ REVOLUČNÍCH BUNĚK

REVOLUCNIBUNKY.NOBLOGS.ORG

SRB - 2015

SRB ŽIJE

BOJ POKRAČUJE

Síť revolučních buněk žije a pokračuje v boji. Policie chce rozbít naši strukturu. Bez úspěchu! Dále prodlužujeme a vystužujeme vlákna sítě. Policie se snaží eliminovat anarchistickou praxi. Odpovědí je větší intenzita boje ze strany SRB.

Policejní represe proti anarchistům živí náš vztek. Jsou impulzem pro další útoky na policejní techniku. Státní útlak a kapitalistické vykořisťování pokračují. Pokračuje i náš boj proti nim. Dokud žijí státy a kapitalismus, existuje smysl života SRB. V probíhající třídní válce neskláníme hlavy. Nepřijímáme ponižující logiku poddajnosti. Bojujeme a podporujeme vše, co napomáhá k rozšíření komunismu.

Propojujeme všechny akty proletářského odporu. Napomáhejme přerůstání vzdoru ve všeobecné anarchistické povstání.

Plameny hněvu zasáhly Řízkárnu

V neděli 15. března 2015 ráno proběhl žhářský útok proti dvěma autům, která zajišťují rozvoz jídel z pražské restaurace Řízkárna. Tato ohnivá sabotáž je našim příspěvkem k boji proti vykořisťování pracujících a proti diktatuře kapitálu. Majitel Řízkárny Vladimír Krulec je známý kapitalistický bastard. Stovkám lidí nezaplatil za těžkou práci, aby si mohl veškeré její plody přivlastnit. Hrubé vykořisťování, šikana, zastrašování – to jsou jeho metody. Hněv proměněný v útočnou akci je naše odpověď.

Bojujeme, ale nesnažíme se zachraňovat nebo organizovat druhé. Ohnivá sabotáž proti Řízkárně je naší podvratnou reakcí na svět poháněný kapitalistickými vzta-

hy. Vyvěrá ze subverzivní praxe, která může být vyjádřena tisíci způsoby na různých místech. Dnes destruktivními plameny před Řízkárnou, zítra jinak a jinde. Kapitalistickými vztahy jsou prolezlé všechny životní oblasti. Nalézáme se tedy na rozlehlém bitevním poli. Všude na tomto poli je možné vyjadřovat náš podvratný vztah k diktatuře kapitálu. Společenské třídy, námezdní práce, státy. To vše musíme překonat. Na troskách stávající mizérie pak vyrostě svobodný život. Kupředu!

buňka Plameny hněvu /

Šít' revolučních buněk (SRB)

15. 3. 2015

Dvě auta shořela po útoku SRB před Řízkárnou

Plameny hněvu v polovině března 2015 zasáhly dvě auta, která patří restauraci Řízkárna. Vladimír Krulc, který odmítá vyplácet mzdy, byl tímto přinucen platit škody způsobené sabotáží. Ten parchant ale stále nezměnil přístup. Dál pokračuje ve vykořisťování, ponižování a okrádání pracujících o jejich mzdy. V neděli 29. 3. 2015 proto byl zažehnut oheň pod dalšími auty před Řízkárnou.

Připravili jsme Krulcovi toto ranní menu aby ochutnal stravu, kterou servírují rozhněvaní proletáři vykořisťovatelům a jejich poskokům. Chudina oškubávaná

kapitalisty nemůže vařit z luxusních ingrediencí. K přípravě pokrmu ale bohatě postačila směs benzínu a motorového oleje nalitá na kola vozů. Říz pak všemu dodalo zažehnutí ohně, který z aut udělal nádherné hromádky šrotu. Torza dvou vypálených aut se stala varováním nejen pro Vladimíra Krulce, ale pro každého parchanta, co vykořisťuje a ponižuje druhé. Každému z nich chceme ochotně servírovat benzinové menu nebo další dobroty ukuchtené podle naší sabotážní kuchařky. Jejím motem je: Nejlepším kuchařem je nenávisť k třídnímu nepříteli. Kdo touží po svobodě, ten miluje vaření.

buňka Kuchaři benzinového menu /

Sít' revolučních buněk (SRB)

Praha, 29. 3. 2015

Auto před Řízkárnou pohltil oheň

Ve čtvrtek 14. května 2015 došlo v Praze k zapálení firemního auta restaurace Řízkárna. K odpovědnosti za sabotáž se hlásí buňka Abrek Zelimchan. Sabotáž proběhla na důkaz toho, že Sít' revolučních buněk (SRB) nebyla ochromena ani policejními represemi mířenými na české anarchistické hnutí. Fízlové se pokouší rozbít hnutí odporu, ale selhávají. Jejich agrese dala impulz ke zformování další buňky ochotné rozšířit povstaleckou síť.

Neskrýváme radost ze dvou žhářských útoků proti Řízkárně provedených Revolučními buňkami v březnu 2015. Inspirujeme se a připojujeme se ke

společné praxi. Řízkárna je jedním z tisíců míst, kde dochází k tvrdému vykořisťování pracujících. Vladimír Krulec tady dokonce ani neplatí lidem za práci. Ekonomická sabotáž proti jeho autu je řečí těch co chápou, že změna nepadne z nebe, ale bude dítětem boje.

Buňka zodpovědná za podpal auta je pojmenována po čečenském partyzánovi, který zemřel v boji proti státu. Nechceme budovat kult osobnosti. Jméno buňky jen symbolizuje nesmrtelnost rebelských vášní. Navzdory represím se znovu a znovu projevují v útocích proti zdrojům vykořisťování. Zatím co někteří rebelové padnou v bouři, jiní jdou dál. Rebelie je možné věznit, mučit a zabíjet. Rebelie je ale nezadržitelná. Rebelie je nesmrtelná. Rebelie je nakažlivá.

**buňka Abrek Zelimchan /
Sít' revolučních buněk (SRB)**

Po sabotáži shořelo policejní auto

V pátek 15. 5. 2015 shořelo policejní auto zaparkované před policejní stanicí v Hostivařské ulici v Praze. Stalo se tak následkem cílené sabotáže buňky M.A.P. Sledovali jsme činnost Sítě revolučních buněk a střádali odhodlání proměnit naši nasranost v útočné přímé akce. Dlouho nás zmáhal strach a nerozhodnost. Pak ale nastal bod zlomu. Policie 28. 4. 2015 zahájila útok na anarchistické hnutí v zemi kde žijeme a nám tím usnadnila volbu dát se do pohybu. Věříme, že stejnou volbu budou činit i další.

Zapálení jednoho policejního auta je možná malý krok v porovnání s tím, co všechno je nutné udělat aby kapitalismus

skončil. Tento krok nám ale otevírá nové možnosti. Byly nám nepřístupné dokud jsme nedokázali překročit hranice protestů, které hodně štěkají, ale naše nepřátele nikdy nekoušou. Přetřali jsme pouta buržoazní morálky. Pro stát a kapitál už nejsme neškodní žvanilové. Stáváme se hrozbou, protože jsme začali ničit to, co nás ničí. Je to pouze začátek. Boj pokračuje!

buňka M.A.P. /

Sít' revolučních buněk (SRB)

Čtvrtý žhářský útok v Řízkárně

Sít' revolučních buněk /SRB/ provedla další žhářský útok u restaurace Řízkárna v Praze. Za svítání v pátek 26. června 2015 u Řízkárny vzplanulo další auto.

>>>

Odpovědnost za tuto sabotáž přebírá buňka N95. Auta a další vybavení restaurace si V. Krulec pořídil díky nezaplacené práci svých zaměstnanců. Sabotáž je způsob jak auta vyřadit z provozu aby už nemohla sloužit k dalšímu vykořisťování a okrádání pracujících.

Sabotáž je prostředek obrany i útoku. Je jednou z metod, ke které přistupují rozhněvaní proletáři v boji proti kapitalistickému svinstvu.

**buňka N95 /
Sít' revolučních buněk (SRB)
26. 6. 2015**

Komuniké SRB k útoku na policejní auta v Mostě

Sít' revolučních buněk znovu udeřila, tam kde to nepřítel nečekal. Ráno 28. června 2015 byly v Mostě zapáleny dva policejní vozy před policejní stanicí v ulici V. Řezáče. Útok provedla buňka LEX. Udeřila dva měsíce poté, co policie rozjela operaci Fénix. Razie v mosteckém sociálním centru Ateneo. Domovní prohlídky. Držení anarchistů ve vazbě. Zabavování osobních věcí a serverů. Obtěžování anarchistů, jejich rodin a přátel atd. Škody napáchané policií jsou obrovské. Její jednání je neomluvitelné. >>>

Policie je ozbrojený strážce statusu quo. Útočí na každého, kdo boří vylhaný mýtus spravedlivého kapitalismu. Na každého, kdo nevěří pohádce o svobodě zaručené státem. Anarchisté jsou první na ráně pro jejich nekompromisní boj za bezstátní a beztřídní pospolitost. Jsme nebezpečím pro vládnoucí třídu, protože toužíme rozdrtit její mocenské nástroje. Chceme vytrhnout naše životy z pracek těch, co nás vykořisťují. Policie se snaží naše plány překazit. Mocní proti nám posílají žoldáky, my odpovídáme sabotováním jejich techniky.

Policejní hon na anarchisty pokračuje, ale vůle k odporu zůstává nezlomena.

SRB žije. Plameny stále hoří.

**buňka LEX /
Sít' revolučních buněk (SRB)**

Policejní auto zapáleno v solidaritě s Alešem Kočím

Ve středu 1. července 2015 došlo v Praze k požáru policejního auta. Stalo se tak na okraji parku kousek od stanice metra Srašnická. V rámci svého boje na auto zaútočila buňka SRB a vyslala tím ohnivý pozdrav Alešovi Kočímu. Tento anarchista se ve víru třídní války dostal do rukou nepřítele. Dne 28. 4. 2015 byl policií zadržen během "operace Fénix" a následně obviněn z nedovoleného ozbrojování. Stal se zajatcem státu a nyní sedí ve vazbě.

Instituce státu mají ohromný arzenál

>>>

zbraní a vytvořily si monopol na jejich užití. Neustále je používají aby udržely v pohybu kapitalistickou konstrukci – síť vztahů vykořisťování a útlaku. Anarchisté zbrojní monopol státu neakceptují. Svou praxí konfrontují hodnoty, které stát násilím hájí a reprodukuje. Proti násilí státu anarchisté staví povstalecké násilí.

Aleš Kočí je anarchista, který se ozbrojil a narušil tím státní monopol na zbrojení. SRB podporuje takový postoj. Aleš je teď sice v rukou nepřítel a jeho možnosti boje jsou hodně omezené. My se ale s tímto stavem nehodláme smířit. Ostrá slova, oheň, palné zbraně i výbušniny. To vše je součástí našeho boje. Revolučního boje proti násilí, které stát páchá aby zachoval kapitalistickou mizérii. Zatím byl použitý jenom oheň zažehnutý pod autem. Však ale není všem dnům konec.

buňka Ohnivý pozdrav / SRB

V reakci na operaci “Fénix” vyhořelo policejní auto

V sobotu 4.7.2015 brzy ráno vyhořelo policejní auto u nádraží Praha – Bubny. Stalo se tak v reakci na policejní a státní represe proti anarchistům. Od 28.4.2015, kdy policie zahájila operaci “Fénix”, zatkla a drží ve vězení již 4 anarchisty. Buňka Divoká srdce sabotáží vyslala vzkaz: nehodláme se s tímto násilím ze strany státu smířit. Budeme proti němu bojovat.

Odstartováním operace “Fénix” policajti vyhlásili válku anarchistickému hnutí. Mysleli si, že se poděláme a rezignu-

>>>

jeme. To je omyl. Nevzdáváme se. Přejít do protiútoků.

Chtějí udusit odpor. My ale přiléváme další benzín do ohně.

**Buňka Divoká srdce /
Síť revolučních buněk (SRB)**

Poznámky k okolnostem boje proti Řízkárně

Řízkárna se několikrát stala cílem útoků SRB. Tuto restauraci provozuje Vladimír Krulec, známý šmejd, co okrádá a vykořisťuje zaměstnance. SRB čtyřikrát zapálila jeho auta. Zatím co Krulec sčítal škody po útocích, současně se pustil do informační války ve snaze zachránit svůj špinavý byznys. Nepřekvapuje, že média bez ověření přebírají Krulcův výklad

událostí. Zloděj Krulec začal být médiem vykreslován jako oběť teroru. SRB jako chladnokrevní teroristé útočící na nevinné civilisty. Je na čase objasnit některé skutečnosti.

V červnu 2015 buňka N95 provedla žhářský útok na auto Řízkárny. Krulec tuto událost pro Reflex popsal jako bezohledné ohrožení života 50 klientů jeho hotelu a restaurace. Skutečností ale je, že útok byl přesně cílený na neživý cíl. Zapálené auto bylo bez posádky. Stálo dost daleko od budov a nemohlo dojít k rozšíření ohně na hotel ani restauraci.

SRB nejsou žoldáci, ale revolucionáři. SRB neničí životy civilistů. Útoky SRB jsou selektivní a jasně cílené. Někdy se útočí na technické vybavení kapitalistů a státu, jindy na konkrétní původce vykořisťování či útlaku. Oběti mezi civilisty jsou nepřijatelné.

>>>

S ohledem na to plánují jednotlivé buňky vlastní akce aby se rizika minimalizovala.

Zdá se, že Krulcova drzost je bezmezná. Jeho zákazníci si opakovaně stěžují na to, že je okrádá a on má pak ještě tu drzost tvrdit jak moc mu na nich záleží. Se stejnou drzostí redakci idnes.cz tvrdí, že útoky SRB ohrožují a zastrašují personál Řízkárny. Jako by snad nebylo jasné, že SRB vždy útočila výhradně na jeho auta a zastává se lidí co v Řízkárně pracovali a pracují.

Jistě, personál Řízkárny skutečně čelí teroru. Ne však ze strany SRB, ale ze strany samotného Krulce. Jeho hnusné praktiky už otevřeně popsali mnozí lidé co v Řízkárně pracovali.

Sít' revolučních buněk není jediná, kdo reaguje na Krulcovo praktiky bojem. Jsou tu i další skupiny a jedinci, co mu vzdorují. Je jasné, že se to Krulce dost dotýká. Usadil se v hotelu Císařka nad

Řízkárnou a ven vychází jen zřídka. Strach ho prostupuje natolik, že se prostě neodvažuje pohybovat volně venku. Je čas na oslavy tohoto dílčího úspěchu. Je úžasné sledovat takového bastarda, jak se ze strachu sám uzavře v díře. Krulec si asi myslí, že tam uvnitř je v bezpečí. Oh, jak je potěšující vidět tento omyl. Plete se, když spoléhá na ochranu od policie. SRB opakovaně dokázala, že policie není schopná ochránit ani svá auta. Proč by měla být schopná ochránit Krulce a majetek, který si nahrabal vykořisťováním pracujících?

Je jasné kde Krulce hledat a on je proto snadno zranitelný. SRB to ví a bude podle toho jednat. Dokonce i Krulcova provozovna je zranitelnější než by mohlo vypadat při pohledu na překážky před kterými SRB stojí. Stálá přítomnost zaměstnanců a klientů dělá útoky na Řízkárnu komplikovanější.

>>>

Některé způsoby boje nelze použít aby nedošlo k ohrožení těchto lidí. Jsou ale i metody, které mohou Řízkárnu zasáhnout bez toho aby újmu pocítili nevinní civilisté. SRB zná takové metody a má v úmyslu je použít. Zapálená auta byla jen první fáze boje. Celkem umírněná, ale důležitá. Druhá fáze se blíží.

Buňka N95 /

Sít' revolučních buněk (SRB)

Byla zahájena druhá vlna útoků na Řízkárnu

Sít' revolučních buněk (SRB) tento rok čtyřikrát sabotovala auta restaurace Řízkárna v Praze. Vznikl prostor pro

reakce zloděje Vladimíra Krulce. Mohl reagovat různě. Například si mohl spočítat, že platit lidem za práci ho bude stát méně, než pokrýt ztráty po sabotážích. Tyto jednoduché počty ale nezvládl. Místo toho se zachoval jako hňup, co na ušředěné bodance reaguje dloubáním do hnízd plných dalších žihadel.

Využil různé nástroje proti SRB a dalším subjektům anarchistického hnutí. Pokusil se nás zesměšnit, démonizovat a zastrašit. Jeho provokace ale spouští přesně to, co by rozumně uvažující člověk očekával. Další odpor proti jeho restauraci. Zloděj a šikanátor, co se v médiích stylizuje do pozice ublíženého neviňátka, takovým jednáním dodává ohromnou dávku energie těm, co nechtějí nechat jeho zločiny proti pracujícím bez odezvy. Tatáž energie dala do pohybu druhou vlnu odporu proti Řízkáně.

>>>

Tato vlna začala malou sabotáží pomocí kyseliny máselné. Dne 28. 12. 2015 byla jedna dávka kyseliny vylita přímo v restauraci a druhá mířila do zdejší kuchyně. Není pochyb o tom, že nesnesitelný pach této kapaliny způsobil Řízkárně provozní problémy a nemalé finanční ztráty.

Krulec to snášel s nelibostí. Dokonce se pokusil pronásledovat pachatele této přímé akce. Zřejmě si neuvědomil, že někteří anarchisté jsou ozbrojeni aby odrazili útoky takových hajzlů jako je on. Tentokrát měl více štěstí než rozumu. Zastavil se dříve, než zbraň byla použita. Příště ale tolik štěstí mít nemusí.

Stále je dost energie k dalším útokům proti kapitalistickým šmejdům jako je Vladimír Krulec. Akce, která zahájila druhou vlnu odporu proti Řízkárně, je zároveň výzvou k boji pro ostatní buňky. Připojte se ke společnému úsilí. Existuje stejný nepřítel a mnoho možností odporu proti němu. Žhářské sabotáže, blokování

provozu, kackerské útoky na web nebo fyzická konfrontace Krulce. Každý ať přispěje tím, co zvládá nejlépe.

Když žije společný boj, žije i potenciál vítězství.

buňka 492 /

Sít' revolučních buněk (SRB)

Výroba a použití molotovu

Molotovův koktejl (molotov) se běžně používá pro boj s technikou nepřítele, útoky na budovy nebo na udržování odstupu policie od lidí při riotech. Existují různé typy a s různou účinností. Tento text popíše jeden z možných způsobů jak molotov vyrobit.

>>>

Obalem molotovu je skleněná nádoba. Měla by mít tvar vhodný k vrhání a měla by být dostatečně křehká, aby se při dopadu na cíl snadno rozbila. Vhodná je pulitrová láhev od vodky a s plechovým uzávěrem. Větší typ láhve pojme více kapaliny. Je ale obtížnější jí vrhnout dostatečně daleko a trefit cíl. Dobré je otestovat si to.

Do láhve je potřeba nalít benzín a motorový olej (v poměru 1:1). Benzín zajistí rychlou vznětlivost. Motorový olej zvyšuje dobu hoření a zajistí přilnutí k povrchu. Pokud by v nádobě byl pouze benzín, účinnost by se výrazně snížila. Po vznícení by benzín rychle shořel a odpařil se. Olej nebo jiný typ podpůrné látky je tedy potřebný.

Když je kapalná směs v láhvi, je potřeba jí dobře uzavřít plechovým víčkem. Kolem víčka je dobré ještě omotat elektrikářskou lepicí pásku aby byla jistota, že se kapalina nedostane ven ještě před vržením molotovu. Ani její výpary.

Poslední dílem je pruh hadru přivázaný k hrdlu láhve. Není nutné aby hadr byl ponořen v kapalině uvnitř. Může být jen zauzlován kolem vnější části hrdla nebo připevněn drátem. Trčící část hadru je potřeba napustit petrolejem aby z něj vznikl knot. Ten po zapalení a následném rozbití vržené láhve způsobí vznícení kapalně směsi.

Celá výroba i následné použití molotovu musí probíhat ve sterilních gumových rukavicích. Je potřeba zamezit aby se na jakoukoliv část molotovu dostali otisky prstů, pachové stopy či stopy DNA.

Výroba molotovu je jistě ta snadnější část. Složitější je jeho použití. Každý, kdo si chce být jistý, že to zvládne, nesmí podcenit trénování. Opakovaným hodem lahví na určený cíl se člověk brzy zdokonalí. Na trénování je možné používat lahve naplněné vodou. K simulaci vržení molotovů bohatě postačí. Zbytek už se každý musí na ostro doučit ve víru třídních bojů.

Jak zapálit auto

Zapálení auta je snadná a účinná sabotážní metoda. V našem boji mohou hořet auta fízlů, nácků, soudců, buržoustů. Zkrátka každého, kdo se aktivně podílí na represích, vykořisťování nebo destrukci planetárních ekosystémů. Na terénu třídního boje je nespočet aut, které je dobré vidět v plamenech. Tento text obsahuje několik rad, jak je snadno a bezpečně zapálit.

Před popisem jak na to, je dobré si ujasnit, že některé postupy jsou pro zapalování aut nepoužitelné nebo dost problematické. Především lidi bez zkušeností mají tendenci takové metody považovat za vhodné. Vylučme tedy nejdříve metody nevhodné a pak popíšme jednu z těch použitelných.

Pokud uvažujeme o zapálení zaparkovaného auta v době klidu (např.

ráno před domem soudce), pak není dobré to dělat pomocí zápalné láhve (tzv. molotov). Molotov sice může dát pocit bezpečí, protože umožňuje útočit z větší vzdálenosti aniž by člověk musel přijít až k autu. Tento pocit bezpečí ale není úplně oprávněný. Molotov při dopadu dělá takový hluk, že okamžitě upozorní nepřátele na to, že sabotáž probíhá. Člověk tím ztrácí drahocenný čas na bezpečný ústup. Navíc vrhnout molotov přesně na určený bod není tak snadné jak to vypadá. V případě auta je to v podstatě jen nádrž nebo kola od kterých pak po rozhoření chytne to, co je pod kapotou (případně opět nádrž s palivem.). Trefit auto molotovem na jiných místech s velkou pravděpodobností nezpůsobí výrazné škody. Zplanutí auta je tím téměř vyloučené.

Samořejmě jiná situace je riot, kde se pohybujeme ve větším davu a není možné akci provádět nepozorovaně kvůli přítomnosti ozbrojených složek (policie,

armáda). Při riotu je pochopitelně molotov více použitelný. I zde ale platí, že zapálit molotovem auto je velmi těžké.

Další chybou je pokud člověk chce nalít na kapotu auta hořlavou kapalinu a tu zapálit. Pravděpodobný dopad bude pouhé poškození autolaku. Hořlavé části auta jsou totiž převážně pod plechovou kapotou. Když na kapotě hoří kapalina, největší žár je nad plamenem nikoliv pod ním. Šance, že začne hořet to, co je pod plechem je hodně malá.

Někdo zase může uvažovat o rozbití skla a zapálení sedaček. Ty jsou sice po polití hořlavou kapalinou vysoce hořlavé, ale jen za předpokladu, že se dovnitř dostane dost vzduchu. Jak asi každý ví, oheň potřebuje vzduch, jinak dojde k "udušení" plamene. Další problém je hluk způsobený při rozbíjení okna. V tomto případě může být ještě větší než rána při rozbytí molotovu.

Z výše popsaného vyplývá následující. Zatím co zákony, které tvoří zákonodárná moc státu, je potřeba v třídním boji překračovat a pohrdat jimi, tak některé fyzikální zákony je potřeba studovat a zohledňovat.

A teď tedy k otázce jak správně auto zapálit. Potřebovat budeš petlahev (1,5l) naplněnou z poloviny benzínem a z poloviny motorovým olejem. Benzín zajistí rychlou vznětlivost. Motorový olej prodlužuje hoření a umožní aby kapalina více přilnula k povrchu. Dále potřebuješ gumové rukavice, malý igelitový pytlík

nebo nádobu, kus hadru, zapalovač (ten co se používá na plynový sporák) a trochu petroleje. Samořejmostí je pak maskování obličeje a použití oblečení, které běžně nenosíš. Po akci se ho rozhodně zbav. Na akci je také vhodné aby ti někdo kryl záda a hlídkoval. Hlídká dodá pocit bezpečí a energii pro akci. Akci tohoto druhu ale zvládne i jedna osoba. Větší afinita tedy může zvažovat rozdělení pro více akcí v jeden čas na více místech.

Při plánování a provádění akce mysli na to, že na místě nesmí zůstat otisky, pachové stopy a stopy DNA. Úspěšná akce všechny důkazy spálí, ale může se stát, že tam zůstanou nedopalky láhve či hadru. Příprava materiálu tedy musí probíhat v rukavicích a to včetně manipulace s hadrem.

Hadr zmuchlej nebo poskládej aby bylo možné s ním lépe házet na určené místo. Spodní polovinu polej petrolejem. Pak hadr vlož do pytlíku nebo nádoby. Vlož si to do kapsy nebo někam připni, ať hadr můžeš snadno jednou rukou vytáhnout. Pytlík nebo nádoba zajistí aby se tvé pachové stopy nedostaly ze tvé kapsy nebo oblečení na hadr.

Přístup k přednímu kolu auta u řidiče a příkrč se. Auto tě tak bude částečně krýt. Pak nalej kapalinu z petláhve na kolo. Měla by se částečně dostat i za něj. Kolem mokrého kola ti vznikne louže.

>>>

Do ní polož víčko a láhev se zbytkem kapaliny. Udělej krok či dva vzad. Zapal hadr a hod' ho do kapaliny u kola. Kapalina vzplane. Během chvíle shoří petlahev s víčkem. Brzy chytne kolo a od něj se dostanou plameny pod kapotu. Plameny projdou dírou kolem tlumiče. Pokud akci provedeš šikovně, pak si nepřítel plamenů všimne až v době, kdy už dávno budeš pryč na bezpečném místě.

Bezpečné místo a únikovou cestu si určuj(te) s přestihem a snaž(te) se plánovat akci bez použití auta. Při mapování terénu každý jistě brzy zjistí, že mnoho terčů stává nedaleko lesíků či parků, kde se po akci kdokoliv může snadno shovat. Nedaleký les je vhodný terén pro taktiku “zaútoč a zmiz”. Málo který fízl nebo buržoust ve tmě do lesa poběží, když ani neví, zda ten za kým běží není ozbrojený. Pokud ale přecejten poběží, neváhej(te) se bránit. Je lepší sejmut bastarda než jít sedět.

